

*‘Η παιδική ηλικία του δέντρου τής γνώσεως
του κακού*

είναι λίγο πρίν τίς έντεκα τό πρῶι καλοκαίρι του 1948, γιατί εκείνος δέν θά πεθάνει παρά λίγο ἀργότερα, είναι κυριακή, πίσω μας είναι μιά καρυδιά, αναγνωρίζω τήν πυκνότητα τών φύλλων καί τήν κλίση τής σκιάς τών φύλλων τώρα ανεβαίνω σ’ ένα λεωφορείο ἀπό τήν κορυφή του Χάμστεντ ως τό πικαντίλυ, πάω καί κάθομαι ἀνάμεσα στά κιγκλιδώματα του αγάλματος ο **Ερως** καί πιάνω κουβέντα μέ τήν Γκλέντα πού έχει θαμμένα μαύρα μαλλιά θά πεθάνει μέσα σέ πόνους καθετηριασμού σέ μιά φρικτή λίμνη ούρων καί αίματος εγώ δέν θά τό μάθω παρά μόλις τώρα

Live Fast, Die Young

Η ΑΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΟΥ

‘Ο ἀνιών μετανάστης κατατρύχεται διαρκῶς ὑπό τών εὐαρέστων ἀναμνήσεων τής παρελθούσης ζωῆς του καί ἡ νοσταλγία τής πατρώας γῆς, τό μυστηριώδες ἐκείνο πάθος τό ὁποῖον ἐταλάνισεν ἐπί τών ἀπεράντων θαλασσῶν τόν πολυμήχανον ‘Οδυσσεά, ἐξασκεῖ ἐπί του πάσχοντος τήν ἀλγεινὴν καί ὄχληράν ἐπίδρασίν του

εἶναι νύχτα θαθειά καί ἠλεκτρόφωτη, τό νερό κάτω ἀπό τήν γέφυρα, ἐμεῖς περνοῦμε, ἐγώ τρέχω καί τής λέω καί συμφωνεῖ

— Θά σοῦ δείξω τόν δρόμο

κοιμούμαι στό δωμάτιο πού είναι δίπλα στό δικό του

δέν ἀκούω τίς κραυγές τους

οὔτε τόν θόρυβο του νερού

εἶναι νύχτα θαθύτερη, δέν ἔχω χρήματα νά πάρω ταξί, τρώει συνεχῶς τηγανητό ψάρι καί πατάτες πού αχνίζουν

τά μάτια τής είναι πράσινα καί κουτσαίνει, ὕστερα βγάζει μιά χούφτα χρωματιστές κάψουλες καί του τίς δίνει **Τοξικομανής** εἶναι ἐκείνος ὅστις ἄπαξ λαβῶν ναρκωτικόν τι, καταλαμβάνεται βαθμηδόν ἀπό τήν ἀκατανίκητον καί παθολογικήν ἀνάγκην νά λάβει καί πάλιν ἐξ αὐτοῦ **Τρέχουμε** σ’ ένα μεγάλο ὕφασμα εἶναι λίγο ἀνοιξη καί λίγο χθές, εἶμαι ζαλισμένη, τά χόρτα μυρίζουν καί ξεβά-

φουν στον ήλιο **Τρέχουμε** σ' ένα μεγάλο πέτρινο μονοπάτι. Ξαφνικά γίνεται τέλος του χειμώνα

η Γκλέντα θέλει νά βρεί ένα δρόμο πού δέν υπάρχει καί μέ ρωτά συνεχώς, ύστερα τραβά μία από τίς βλεφαρίδες της καί μου τήν δίνει επίσης αποκολλά τόν δεξιό της μαστό καί τόν ρίχνει στον δρόμο. κάποιος μέ μακριά μαλλιά τόν πατά καί βγάζει μία κραυγή

ΤΡΟΜΟΥ

άλλα αίτια

τοξικομανίας είναι αι θλίψεις καί οι πάσης προελεύσεως συναισθηματικοί κλο- νισμοί

Τό δάσος αυτό ήταν ένα τόπι υφάσματος, τό ίδιο πού στά ποιήματα του Εγγονόπουλου μετατρέπεται σέ κρουνούς αίματος καί στιβάζεται στους βρόγχους των ποταμίσιων ψαριών

Κατεβαίνουμε στό γουέστ εντ ύστερα πήγαμε όλοι μαζί στον Τάμεση καί κάτσαμε στά σκαλιά τού πλοίου

η Ρένα είπε άλλοι κρατούν ποτήρια μέ μαύρη μπίρα
άλλοι κρατούν ποτήρια μέ κίτρινη μπίρα

Εγώ είπα η μαύρη μπίρα είναι γκίννες, η κίτρινη μπίρα είναι λόγκ λάιφ καί η κίτρινη μπίρα είναι λάιτ έιλ

Ο Πάνος είπε η μαυρη μπίρα είναι πιό δυνατή

Ενας μελαχρινός άντρας μέ κοστούμι του τριάντα τίς έβγαζε φωτογραφίες μέ φόντο τό μπίγκ μπέν **Είναι επίσης πάλι φθινόπωρο**, αλλά Ιούνιος, δύο Ιουνίου τού 1956 Κατεβαίνουν τόν λόφο πού κόβεται από τόν ήλιο Είναι Φθινόπωρο αλλά η μέρα είναι ζεστή Ο ουρανός είναι άσπρος μέ μαύρες κουκίδες καί λίγο ρόζ από τό βερνίκι των παπουτσιών της

ο Πάνος είπε Θυμούμαι αυτή τήν μπίρα, σ' ένα έργο τού Πίντερ, ο ήρωας πίνει συνεχώς γκίννες Ηταν σχεδόν εννιά Φορούσαν φτηνές μακριές τουα- λέτες καί γούνες τρυφερές από ύφασμα Υπάρχουν επίσης πέτρες αραιές Ο αδελφός μου είναι οχτώ χρονών καί τό κεφάλι του γυαλίζει στον ήλιο Είναι άσπρες καί οι άντρες φορούν πουκάμισα άσπρα, τά μαλλιά του είναι κοντά **Ετσι** τι θά κάνουμε αυτές τίς βρωμιάρες καλοκαιρινές μέρες πού έρχονται, ο αέρας έρχεται από τήν Βηρυτό καί τό Μαρόκο, εγώ πάω δυτικά καί ξερ- νώ πάνω στό πράσινο γρασιδι της Ευρώπης καί ξερνώ στά ξερονήσια πού αφή- νω πίσω μου, είμαι έτσι αλλά αυτό δέν έχει νά κάνει μέ μένα, έχει νά κάνει μόνο μέ μένα

Θέλω νά πάω στή Γαλλία σου είπα

Θυμάμαι τό τραίνο που έμπαινε στον έρημο σταθμό τής Γκάρ ντί Νόρ στις δωδεκα παρά τέταρτο μία νυχτα τού Οκτωβρίου

Ηταν κιάλας η πρώτη μου βραδυά στό Λανκασχάιρ χοτέλ. Είχα δυό μήνες στην Αγγλία μέ τίς βαλίτσες μου σέ μία συνεχή έτοιμότητα. Μου έδωσαν ένα δωματιο το πιό φτηνό τό πιό στενό προπλήρωσα τή βραδυά, δυόμιση λίρες, είχα τη δυνατότητα μίας επιπλέον διανυκτέρευσης, τό κακό ήταν πώς δέ θά

μπορούσα σέ καμιά περίπτωση νά βρίσκομαι στήν τραπεζαρία γιά πρόγευμα
στις έφτά καί μισή τό πρωί κι έτσι θά τήν έβγαζα μέ κάτι σοκολάτες-τέρατα
πού είχα άποθηκεύσει — κάθε φορά πού σκέφτομαι αυτές τίς σοκολάτες ή
προδιάθεση πού έχω γιά έμετό γίνεται σχεδόν φυσική
τώρα πέσμου γιά κείνο τό δρόμο. τής λέω καλά. έχει χῶμα καί χλόη ανάμεσα
στή ραγισμένη άσφαλο καί βγάζει κατ' ευθείαν στήν 'Ιεράπετρα
ή Γκλέντα κλαίει σιγανά καθώς τά φῶτα χαμηλώνουν. γελά παράξενα καί τό
βρίσκω επικίνδυνο. ιδιαίτερα πού είναι τόσο ώραία καί τά μαλλιά της μαύρα
— έλα νά πάμε στό «άμέρικαν ντιζάιρ» νά πιούμε μερικά. τής λέει ό "Έντουαρτ
Φόξ

άπέναντι παίζουν τό Thrash καί ό Τζόε ντ' Άλεσάντρο είναι ξαπλωμένος γυ-
μνός πάνω στό βρωμερό χαλί τής εισόδου. όποιος θέλει μπορεί νά τά 'χει μαζί
του έτσι στά γρήγορα κι από πάνω θά εισπράξει καί κάτι κέρματα από τούς φι-
λανθρώπους τό Σόχο.

έρχόμεθα τώρα εις τά έκ τυχαίων καί έξωτερικών περιστάσεων έξαρτώμενα
αίτια τοξικομανίας. ταῦτα δέ είναι ή ιατρική χορήγησης ναρκωτικών, αι θλίψεις,
ή μίμησις καί ό προσηλυτισμός

τρέχω μέσα στό σιωπηλό νερό. εις τό έξής δέν δύναται νά ζήσει χωρίς ένεσιν,
πήγαμε μαζί καί κόβουμε φίδια είναι πράγματι πράσινα καί γλιστρούν όπως τά
βοῦρλα. αυτός δέν ύπάρχει πουθενά έδῶ, ύπάρχει όμως παντού εκεί.

έδῶ είμαι τελειώς ήρεμη. φορεϊ ένα φουστάνι μέ φύλλα καί παπούτσι με κου-
μπιά καί μικρά τραίνα. τά πόδια της είναι γυμνά καί λεία, τό ένα της μπράτσο
άκουμπά άκίνητο σ' όλο τό μήκος του κορμού. δέ μιλά, άλλωστε είμαι έντελῶς
ιπεθαμένη

ΠΡΩΤΗ
ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ
ΟΣΤΩΝ

ΤΟ ΝΕΡΟ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ
ΚΑΘΑΡΟ ΚΑΙ
ΕΠΙΜΟΝΟ...

τό νερό άκούγεται καθαρό καί επίμονο
καθώς πήγα νά άκουμπήσω τό κεφάλι του ένας κρουνός χῶμα έπεσε στά
χέρια μου από τό στόμα σου
τό τραίνο ξεκινά καί δέν έχω βρει θέση. μέ πονούν τά φιλιά σου καί όπου σέ
άγγιξα
είναι ξαπλωμένοι σ' ένα φέρετρο όπως οι φιγουρες στήν τράπουλα. μιά ντάμα
σπαθί κι ένας ρήγας κούπα. έσκυφα νά τόν φιλήσω ανάμεσα στό μάτια κι αυτή
μου δάγκωσε μέ λύσσα τόν άριστερό μου γλουτό
είναι μεσημέρι καί γράφω ένῶ έσύ κοιμάσαι καί ειπεν ό κύριος τήν παραβολήν
ταύτην, γενομένης λοιπόν άντιστάσεως ένέκριναν νά άναβει ό Παῦλος καί ό
Βαρνάβας εις τήν 'Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου

αργότερα μου ἔλεγε, δέ μπορούσα νά καταλάβω ποῦ στό διάβολο εἶχες τό νοῦ σου.

ὄχι θέλω πραγματικά νά φύγω. Δώσε μου μόνο ἐκεῖνο τό βιβλίό πού σοῦ δάνεισα, θά σέ σηκώσει ὁ μαῦρος διάβολος, μπάσταρδε, δώσε μου πίσω τό βιβλίό μέ τίς πράξεις τῶν ἀποστόλων

Ἐν τούτῳ δέ ἦλθον Ἰουδαῖοι ἐξ Ἀντιοχείας καί Ἰκονίου καί πείσαντες τοῦς ὄχλους ἐλιθοβολήθη ὁ Παῦλος καί ἐσύρθη ἔξω τῆς πόλεως καί ἐκακοποιήθη

**HULK
HITS TOWN!**

Βεβαίως τοῦ
δομάδες προκα
καί τέσσαρας κι αὐ
τσάι κι ἐγώ σιχαινόμεν ἀλλά ἔπινα,
κρῆς γυναίκα, ἦταν κάτι φλιτζάνια μέ
ἐντομα μαῦρα, καί ἡ σκόνη νά ἐπιπλέει σάν
ἐντομα μαῦρα, καί ἡ σκόνη νά ἐπιπλέει σάν
ὑστερα μου εἶπε: θά σέ σκοτώσω ἀλλά θά
ὡς τό τέλος: μά θά σάς δώσω δυό ἐνοίκια
τομα ἡρέμησε καί ἡρέμα μου εἶπε: ἔχεις
οἱ ἔλληνες ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρέπει νά ὑπο
θά πάω τώρα νά δῶ τηλεόραση κι ἀνοιξε τίς
κι ἔκανε ποδόλουτρο ἢ τηλεόραση ἦταν
πιτομηχανή σκεπασμένη μέ κάλυμμα ὅπου ἔγραφε καλλιτεχνικότητα:

λέω θά σάς δώσω δυό ἐβ-
ταβολή, ἐν ὅλῳ λίρας δέκα
τός ἐπέμενε νά μέ κεράσει
ἔβγαλε τό σερβίτσιο τῆς νε—

τρί γωνα καί ἄσπρα μέ
ἀγνό ἐλαιόλαδο
ἀγνό ἐλαιόλαδο
περιμένω νά τό πιεῖς
προκαταβολή ἀπό-
δίκηο βρέ παιδί μου
στηρίζονται, ἐγώ
βρύσες τοῦ μπάνιου
ἀπάνω σέ μία ρα-

How many Christmas cards can you send for £1.00?

καί τότε κατάλαβα πῶς εἶδε τί ἐφημερίδες ἐδιάβαζα καί μέ κατέταξεν εἰς τοῦς
διά τήν κοινωνίαν ἐπικινδύνους, ὑστερα σκύθει καί μέ φιλά μέ πάθος εἰς τό
στόμα καί τά δόντια του εἶναι κοφτερά καί τό αἷμα μου περνᾷ αὐτόματα στίς
μικρές ἐσοχές τους. Εἰς τήν κατηγορίαν τῶν λόγῳ ἀνωμάλου ψυχικῆς ἰδιο-
συστασίας ὑποκειμένων εἰς τήν τοξικομανίαν ἀτόμων, ἀνήκουσιν πρῶτον οἱ
ἀποκαλούμενοι ἀνισσόροποι πλὴν ὅμως αἱ ψυχικαί αὐτῶν ἰδιότητες εἶναι δυ-
σαναλόγως ἀνεπτυγμέναι:

θά πάμε λοιπόν μαζί στη σκωτία τό πρώτο σαβατοκύριακο τοῦ νοεμβρίου καί παίζει τόπι στόν ἄσπρο τοῖχο μ' ἓνα ρόδινο λαστιχένιο φαλλό πού κάποτε διαρρηγνύει τήν ὄχρα καί ἀνοίγει ἓνα μικρό κυλικεῖο φωτός καί γυάλινα δοχεῖα σέ χρώμα παστέλ βρέχει κι ὅλας πολύ δυνατά. θά κάνουν ἔρωτα ὄρθιοι μπροστά στήν πόρτα καί θά ἐξαφανιστοῦν ἀργά ἀνάμεσα στίς πλάκες τοῦ πεζοδρομίου θά μείνουν μόνο τά κόκκινα νύχια τῆς νά ἐπιπλέουν. ὅτε δέ περιεκύκλωσαν αὐτόν οἱ μαθηταί, σηκωθεῖς εἰσῆλθεν εἰς τήν πόλιν διά νά ἀγοράσει σίκαλιν καί οἶνον ἥτοι νά γευματίσει

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΥΛΙΚΟΥ: Εἶναι κόνης λευκή, τήν ὁποῖαν ἀπορροφοῦν διά τῆς ρινός.

.....
στόν καθρέφτη, πίσω ἀπό τό μπάρ, εἶδε τό πρόσωπό του ψημένο ἀπό τόν ἥλιο Ἦταν ὁ Μπροῦνο

Κλείσαμε τίς πόρτες καλά

κατεβάσαμε τά φῶτα, τραθήξαμε τίς κουρτίνες, ἐγώ ἔκατσα στό τελευταῖο στούντ, τά μπουκάλια μέ τό οὔισκι ἔλαμπαν σάν ρευστό κεχριμπάρι, τά χέρια του ἔτρεμαν ἐλαφρά, ἄναψε ἓνα σπύρτο καί τό 'καψε στήν ἄκρη γιά μερικά δευτερόλεπτα, ὕστερα τό 'τριψε μαλακά πάνω ἀπό τό καπνό καί τό τύλιξε μέ κινήσεις ἄνισες καί τό κολλοῦσε ἀνάμεσα στά δόντια καί τῆ γλώσσα του...

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΠΑΝΑΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΥΛΙΚΟΥ

λαμβάνουν τήν κόνιν μεταξύ τοῦ ἀντίχειρος καί τοῦ δείκτου καί τήν ροφοῦν, ἄλλοι τήν τοποθετοῦν ἐπί τῆς βάσεως τοῦ μεγάλου δακτύλου καί τήν πλησιάζουν πρός τήν ρίναν ἢ τήν ρίπτουν ἐντός αὐτῆς ἀνεστραμμένην ἔχοντες τήν κεφαλὴν τῆ βοήθεια μικροῦ ἐκ χάρτου σωληναρίου

Πῆρε τήν καφέ βαλίτσα, ἦταν βαθεῖα καί μύριζε, ἔβαλε πλαγιαστά ὅλα τά καστούμια του καί τό καρῶ πουκάμισο, μοῦ εἶπε, ἔλα μαζί μου στό πλοῖο μοῦ εἶπε πήγαινε μέ τοὺς ἄλλους, τό στομάχι μου κάνει νούμερα, θά πάω στήν ἀνδρῶν, θά ἔρθω νά σᾶς θρῶ ἀργότερα

δέν ἔρχεται ἀργότερα, οὔτε ποτέ, ἦταν τότε πολύ ἀργά νά ἐξηγηθοῦμε, ἔμεινε γιά πάντα στίς τουαλέτες τῶν ἀνδρῶν, μέσα στό πλοῖο πού κάνει τήν μόνη διαδρομή, Πειραιάς - Πόρος - Ὑδρα - Σπέτσες

Τά γυαλιά του εἶναι ἄσπρα καί θολά, μέ κοιτάζει κατευθείαν στήν κοιλιὰ καί ἀνάβει τσιγάρο στό μέλλον, μή βιαστεῖς, ἀλλά δέν εἶναι αὐτός καί καθῶς πίνει ἀργά καφέ ἐνσταντανέ, τό κεφάλι μου βουλιάζει σέ μιά σκοτοδίνη πού κατεβαίνει στοὺς τοίχους, κρούοντας μικρές ἀναφλέξεις σάν τσακμακόπετρα

- Είχα...
- Είχα πάει...
- Είχα πάει στην...
- Είχα πάει στην Μύκονο...
- Είχα πάει στην Μύκονο παληά...
- Είχα πάει στην Μύκονο παληά μέ...
- Είχα πάει στην Μύκονο παληά μέ τήν...
- Είχα πάει στην Μύκονο παληά μέ τήν μητέρα...
- Είχα πάει στην Μύκονο παληά μέ τήν μητέρα μου...
- Είχα πάει στην Μύκονο παληά μέ τήν μητέρα μου όταν...
- Είχα πάει στην Μύκονο παληά μέ τήν μητέρα μου όταν ήμουν...
- Είχα πάει στην Μύκονο παληά μέ τήν μητέρα μου όταν ήμουν—

όταν—

μου—

μητέρα—

τήν—

μέ—

παληά—

Μύκονο—

στήν—

πάει—

Είχα—

LUNCH WITH HIM

DANCE WITH HIM

FLIRT WITH HIM

EVEN SLEEP WITH HIM. BUT,

SAYS SANTRA HARTMAN

NEVER BE FAITHFUL TO A MARRIED MAN⁵

Καθώς λοιπόν μ' ἔχεις ἐγκαταλείψει στήν κοιλιά τοῦ πλοίου ὁ Πορτοκαλῆς Ἥλιος, ἐγώ τυλίγω τόν ἐμετό του στόν Observer τῆς χθεσινῆς Κυρικῆς καί τό ἴδιο γιαιτισμένο πρόσωπο τῆς Ἐλισάβετ στό Χήθροου τσαλακώνει, σάν ἀποδυναμωμένο σῆς, στήν ἐπιστροφή της ἀπό τήν Ἰνδωνησία

TWO FOUR SIX EIGHT I WANT TO TEACH YOU HATE⁶

Καί τί μέ νοιάζει ἐμένα γιά τήν Χιλή, ἔλεγε ἡ Ρέα κι ἔτσι ξαναπῆγαν καί εἶδαν τόν Ἰούλιο Καίσαρα—

ΗΜΕΡΑ ΔΕΚΑΘΗ ΠΕΜΠΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ

Τό ἀναγνώρισε ἀπό μακριά, ἦταν ἓνα τεράστιο μπλόκ διαμερισμάτων, μέ μεγάλα τριγωνικά μπαλκόνια. Ἡ πίσω πλευρά ἔβλεπε στό Ἐθνικό Βρεττανικό Μουσείο ἔβαλε τό χέρι στήν τσέπη καί ξανακοίταξε τό νούμερο, Μέρεντιθ Γέητς - 802

Λέγω λοιπόν περιπατήτε κατά τό πνεῦμα καί δέν θέλετε ἐκπληροῖ τά τῆς σαρκός, διότι ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ ἐναντία τοῦ πνεύματος, τό δέ πνεῦμα ἐναντία τῆς σαρκός

Τῆς εἶπα ὅτι δέν ἦταν ἀπαραίτητο νά συμφωνήσει μαζί μου, μποροῦσε νά τόν

ἀκολουθήσει. μπήκε λοιπόν στό άμάξι του. ήταν περίπου έντεκα τήν νύχτα
Έβγαλε τό σακκάκι του και σταμάτησε τό αὐτοκίνητο
Εἶχαμε παραταχτεῖ άκανόνιστα. έβρεχε σκόνη και μικρά σάπια φύλλα, οἱ κραυ-
γές ήταν ὕπτιες μέσα στή βρωμερή μπόρα
ὁ Δημήτρης φοροῦσε μιά χλαίνη μέ μαῦρο περιβραχιόνιο. ὁ Θέμης περπατεῖ
ἀκριβῶς μπροστά μου
τά συνθήματα εἶναι λυωμένα. τά αὐτοκίνητα κόβουν ταχύτητα αλλά δέν στα-
ματοῦν

Power to the People

Τή φιλοῦσε μέ κίνδυνο νά σπάσουν κι οἱ δυό τά γυαλιά τους
αὐτό μου έφερε μιά τρομερή δυσφορία. τούς φαντάστηκα και τούς δυό μέ τά
γυαλιά τους μπηγμένα στά μάτια τους και τό αίμα τους νά τρέχει σάν φυσική
τέμπερα ἢ λάδι μέ αὐγό
ἀνοιξε τό στέρνο της. τό κορμί της φώτισε τό σκοτεινό χῶρο
πεντάκις έλαβον πληγάς τεσσαράκοντας
τρῖς έραβδίσην. έλιθοβολήθην. τρίς έναυάγησα, ήμερονύχτιον έν τῷ θυθῶ
έκαμον τό αίμα τρέχει στά μάγουλά τους. μετά άρχισε νά τής θηλάζει άργά τό
μοναδικό της μαστό. έκ μαστεκτομής. τό αίμα τρέχει ὡς τό λαιμό τους
άργότερα θά σέ μάθω νά περπατᾶς γυμνή. εἶπε και πέταξε λίγο μπράντυ
στόν οὐρανίσκο του. μου πέρασε τό σιγάρο κι εἰγῶ τό κράτησα. ὕστερα τῶφε-
ρα κοντά στά ρουθούνια μου και ζαλίστηκα. τοῦ τό δίνω πίσω
Μέ πιάνει άπό τό μπράτσο δυνατά και μου λέει: τράβηξε. θέλω νά τραβήξεις
και τότε άνοίγει τό στόμα του στό δικό μου και εκπνέει βαθειά εις πᾶσαν έξιν
διακρίνονται τρεῖς φάσεις. ἢ μήσεις. ἢ έξοικειώσεις. και ἢ τρίτη τής καταπτῶ-

σεως, έλα λοιπόν άργότερα, όταν θά μπορώ νά σοϋ πώ περισσότερα
περιπλανήθηκα στά χωράφια, τώρα προσέχω
τά φύλλα τής καρυδιάς ξαφνικά άραιώνουν

ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ ΟΣΤΩΝ ΤΡΙΤΗ

ή μητέρα μου είναι νέα αλλά έγώ δέν μπορώ άκόμη νά τό έξακριβώσω, δέν
μ' ένδιαφέρει

ή μικρή μου άδελφή παίξει κυνηγητό μέ τίς πεταλούδες κοντά σέ μιά στέρνα
τό νερό άκούγεται καθαρό καί επίμονο

όχι δέν είναι αυτό τό κεφάλι του

τά χείλη του είναι λίγο άνέκφραστα καί λίγο φιλήδονα

ιδιαίτερα τό κάτω χείλος είναι ίδιο μέ τό δικό μου

μετά τήν λειτουργία μείναμε μόνο έμεις ό πατέρας μου καί ή γιαγιά μου
στέκονται πολύ πίσω καί κλαίνε

έγώ έχω γονατίσει καί τό κεφάλι μου σκύβει μέσα στόν άνοιγμένο τάφο πού
έχουν μπει νά τόν άνασύρουν ύστερα από χρόνια πολλά

Φάση καμιά καί τελευταία

θά φύγω, τότε προστίθενται εις τά ώς άνω συμπτώματα πόνοι εις τήν κοιλίαν
λόγω τών όποιων πολλοί από τούς δυστυχείς αυτούς άποπειρώνται διά παντός
παρατυχόντος έργαλείου νά διανοίξουν οί ίδιοι τήν κοιλίαν των άυτοτραυμα-
τιζόμενοι

έγώ είμαι ένας από αυτούς πού δέν άναφέρονται, σ' αυτά πού εκείνη γρά-
φει μέ συνάντησε πολύ άργότερα αλλά έντελώς πρόσφατα, είμαι τριάντα
πέντε χρονών, τώρα τά μαλλιά μου έχουν άραιώσει πολύ, πήγα σέ μιά σχολή
χημικών μηχανικών, τής άρέσει νά τήν άγγίζω στήν πλάτη καί στά μαλλιά καί
άμέσως τήν παίρνω στα χέρια μου πού δέν είναι δυνατά, αλλά τρέμουν
τά φύλα τής καρυδιάς ξαφνικά άραιώνουν καί λίγος ήλιος του 1949, άσπρίζει
τό τοπίο

διασπā τό τοπίο... ή άδελφή του θά πεθάνει σέ τρία χρόνια, αλλά δέν τό ξέρει
δέν είναι τώρα έδω τήν λένε ειρήνη κι έχει μπλέ μάτια καί λίγο κυρτή ράχη, θά
είναι στό σπίτι καί θά συγυρίζει τά κουκλόπανά της, πέθανε μέσα στό αίμα τής
πρώτης περιόδου κι όταν θά τήν θάψουν, ήταν μέσα σ' ένα φέρετρο από καρυ-
διά θά τής φορέσουν άσπρο φουστάνι κι ένα πέπλο από τούλι μέ άσπρα λου-

YOUR BODY πεθαίνει

λούδια, τής θάλανε κοκκινάδι στα χείλη

άκουσα τίς καμπάνες τό πρωί

πού ξυπνούσα, ήταν προχωρημένο καλοκαίρι καί ό ήλιος έβγαине πολύ δυνα-
τός καί τότε άκουσα τίς καμπάνες πένθιμες καί τό βογγητό του άυτοκινήτου
καί τότε είπαν·

Τήν φέρνουν καί είναι νεκρή

έκλαιγα άργά καί ή ζήλεια μου δαγκώνει τήν καρδιά, άκόμη καί τώρα τά μαλλιά της ήταν ξανθά, άκόμα καί τώρα τά μάτια της κάτω από τά κέρινα βλέφαρα ήταν μπλέ, ή έκκλησία μοσχοβολούσε ρόδα άνοιχτά—

ή μάνα της έβαλε πάνω στήν κοιλιά μαζί μέ τόν σταυρωμένο χριστό που ήταν γυμνός καί λίγο κίτρινος, τίς πλαστικές βρώμικες κοϋκλες καί κοϋκλες καμωμένες από πανί, κλωστές καί πίτσουρο.

τής έβαλε πάνω στήν κοιλιά τό πιάτο της, τό κουτάλι, τό κύπελο καί τό πηρούνι, αυτά πού παίρναμε στό σχολειό για τό συσσίτιο τής άμερικάνικης βοήθειας

έβλεπα τά άκλόνητα δάχτυλά της μέ τά μεγάλα γαμψά νύχια, είχαν άκόμη κηλίδες κόκκινου, τά κουφέτα γυάλιζαν άσπρα καί στιλπνά σ' ένα άναλόγιο πλάι στίς λαμπάδες

κατεβαίνουμε ώσπου κουραστήκαμε

είμαι άκριβώς δέκα χρονών, κρατώ ένα στρογγυλό καπέλο από κίτρινη χαλασμένη ψάθα έχω κάμψει τά γόνατα καί χαμογελώ, τό πρόσωπό μου είναι λίγο πρησμένο, βυθίζομαι στά χόρτα ώς τούς ώμους

Νατάσα Χατζιδάκι⁹

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Ζήσε γρήγορα, πέθανε νέος (ειπώθηκε για τόν Τζαίμς Ντήν).
2. 'Ο Huik (γοριλοειδές τέρας) επιτίθεται έναντιον τής πόλεως (άμήν καί πότε).
3. 'Ο Μαρσέλ Προύστ.
4. Πόσες χριστουγεννιάτικες κάρτες μπορείς νά στείλεις μέ μιά λίρα;
5. Δείπνησε μαζί του
χόρεψε μαζί του
φλέρταρε μαζί του
άκόμη κοιμήσου μαζί του, ΑΛΛΑ,
λέει, ή Σάντρα Χάρτμαν
6. Δυό τέσσερα έξι όχτώ, θέλω νά σε διδάξω τό μίσος
7. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ
8. Τό κορμί σου (πεθαίνει).
9. 'Η άσυναρτησία τής γλώσσας, άποκλειστική εϋθύνη τής συγγραφέως.

Ύποσημείωση: Τά σύντομα κείμενα ότήν καθαρεύουσα καί οι διάφοροι όρισμοί άνήκουν σ' ένα παλιό σύγγραμμα - έκδοση 1932 - του Δ. Κουρέτα: 'Η ψυχοπαθολογία έν τώ στρατεύματι